

บทเพลงซานเกอของชาวฮากกา

นิเวศน์ ศุภธีรรัตนะพันธ์

เกริ่นนำ

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาล เป็นอันดับสี่ของโลก แน่นนอนเชื้อสายเผ่าพันธุ์ที่รวมตัวกันย่อมมีหลากหลายเผ่าพันธุ์ แต่ละเผ่าพันธุ์ต่างมีวัฒนธรรมเป็นของตัวเอง ขึ้นอยู่กับแต่ละพื้นที่ที่กลุ่มชาติพันธุ์นั้นอาศัยอยู่

เพลงซานเกอ (山歌) เป็นเพลงพื้นเมืองรูปแบบหนึ่งที่นิยมนำมาร้องอย่างแพร่หลาย โดยกลุ่มชาวนา ชาวสวนชาวไร่ คนเลี้ยงสัตว์ที่อาศัยอยู่ตามทุ่งนาป่าเขา เนื้อร้องไม่มีความหมายแน่นอนตายตัว ส่วนมากร้องเกี่ยวกับการทำงานและความรัก ด้วยภาษาท้องถิ่น รูปแบบการร้องใสซื่อ เปิดเผยตรงไปตรงมา ให้เสียงร้องสูงก้องกังวาล ท่วงทำนองเพลงอิสระไพเราะเร้าใจเป็นธรรมชาติ อบอวลไปด้วยอารมณ์อันสุนทรีย์ ท่ามกลางทิวทัศน์ภูเขาสายน้ำ เป็นรากฐานประเพณีและวัฒนธรรมของเพลงจีนพื้นเมือง ที่แพร่ขยายไปอย่างกว้างขวาง ทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น ด้วยถ้อยคำที่คิดแต่งขึ้นเอง

แหล่งที่อุดมของซานเกอในแต่ละพื้นที่ มีการเรียกขานในแต่ละมณฑลไม่เหมือนกัน มณฑลส่านซีเรียกว่าซินเทียนโหยว (陝西-信天游) มณฑลชิงไห่เรียกฮัวเอ้อ (青海-花儿) มณฑลอันฮุยเรียกมานกัน (安徽-慢赶) มณฑลเสฉวนเรียกฉินเกอ (四川-晨歌) มณฑลกุ้ยโจวเรียกเฟยเกอ (貴州-飛歌) มณฑลยูนหนานเรียกกันหม่าเต๋ยว (雲南-趕馬調) นอกจากนี้ทางใต้ของจีนมี 客家山歌 興國山歌 柳州山歌 江浙山歌 弥渡山歌 ทั้งนี้ซานเกอที่มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดคือซานเกอของชนชาวฮากกา

เพลงซานเกอกับชาวฮากกา

วัฒนธรรมการร้องเพลงซานเกอของชนชาวฮากกา เป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นที่แพร่หลายอยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีน เช่นที่กวางตุ้ง (廣東) ฝูเจี้ยน (福建) เจียงซี (江西) และไต้หวัน (台灣) โดยมากเป็นการร้องสดๆที่คิดขึ้นได้ขณะนั้น คำร้องมักประกอบด้วยอักษร 7 ตัวในหนึ่งแถวเป็นหลัก และมีคำคล้องจองสัมผัส แต่บางครั้งก็ไม่ได้เป็นเช่นนี้เสมอไป ตัวอย่างประโยคที่มีสัมผัส ซึ่งเป็นอักษรตัวสุดท้ายของประโยคเช่น :

放牛阿哥真吃(虧) - fàng niú ā gē zhēn chī (kuī)
戴頂笠麻過嶺(飛) - dài dǐng lì má guò líng (fēi)
食魚食肉沒你份 - shí yú shí ròu méi nǐ fèn
生水芋頭搏命(推) - shēng shuǐ yù tóu bó mìng (tuī)

คำแปล :

เป็นคนเลี้ยงวัวช่างลำบาก
ต้องใส่หมวกสานไปไผ่เดินตามไหล่เขา
ไม่มีส่วนแบ่งของปลาและเนื้อ
มีแต่น้ำติดกับเผือกประทังชีวิต

命中生來苦又(苦) - mìng zhng shēng lái kǔ yòu (kǔ)
打爛犁頭箠來(箍) - dǎ làn lí tóu miè lái (gū)
牛唔見時頭也大 - niú wú jiàn shí tóu yě dà
惹爐香火怕煨(烏) - rě lú xiāng huǒ pà wēi (wū)

คำแปล :

ชีวิตนี้เกิดมาอาภัพนัก
คันไถเสียต้องมัดไม้มาไถแทน
วัวหายไปอีกต้องเดือดร้อนปวดหัว
ก่อไฟย่างของก็กลัวไหม้เกรียม

การร้องมีทั้งร้องเดี่ยวร้องคู่หรือร้องหมู่ได้ตอบ เนื้อร้องความหมายส่วนมากเกี่ยวกับการทำงาน พรรณนาธรรมชาติแม่น้ำภูเขาลำเนาไพร ร้องตอบโต้ระหว่างความเชี่ยวชาญในการใช้ถ้อยคำอุปมาเปรียบเปรย บางจังหวะอาจมีเนื้อหาคอกแนวสองแง่สองง่ามเป็นที่สนุกสนาน นับว่าเพลงชานเกอมีอิทธิพลสูงต่อการดำรงชีวิตมากทีเดียว

ในอดีตบริษัทซอร์บราเธอร์แห่งฮ่องกง ได้นำชานเกอมาดัดแปลงสร้างเป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องราวความรักของหนุ่มสาว มีเรื่องชานเกอเลียน (山歌戀) และชานเกออินเหวียน (山歌綢繆) เมื่อภาพยนตร์ออกทำการฉาย ได้รับการต้อนรับจากประชาชนที่เข้าชมเมื่อประมาณ 50 ปีที่แล้วอย่างล้นหลาม นอกจากนี้บริษัทสร้างภาพยนตร์ชื่อฉางซุน (長春電影製片廠) ประเทศจีน ก็ได้สร้างภาพยนตร์ชานเกอขึ้นมาเรื่องหนึ่งชื่อหลิวชานเจียะ (劉三姐) เพื่อเป็นเกียรติคุณ หลิวชานเจียะผู้นี้ เธอเป็นราชินีชานเกอเชื้อสายชนชาติจ้วง มีความเฉลียวฉลาดเป็นเลิศ สามารถร้องได้ไหลลื่นไม่ติดขัด จนชื่อเสียงเลื่องลือไปทั่ว จนล่วงรู้ไปถึงพระกรรณองค์ฮ่องเต้ จึงมีพระราชโองการประทานสมญานามว่าเทพธิดาแห่งชานเกอ (歌仙)

ตามที่กล่าวมาข้างต้น เพลงชานเกอจะประกอบด้วยอักษร 7 ตัวเป็นหลัก แม้ตอนต้นร้องเกริ่นจะมีมากหรือน้อยกว่าเจ็ดตัวอักษรก็ตาม แต่สุดท้ายแล้วก็ต้องเป็นอักษร 7 ตัวเสมอ จุดนี้ถือเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่มีในเพลงประเภทอื่น นับเป็นจุดเด่นอันน่าภาคภูมิใจของเพลงชนชาวฮากก้าอย่างยิ่ง ดังตัวอย่างบทเพลงชานเกอที่มีเกริ่นนำ :

(เนื้อร้องนำมาจากเว็บไซต์<http://www.youtube.com/watch?v=W1jPXn2mUso>
ตัวอย่างบทเพลงชานเกอที่ร้องโดยอักษร 7 ตัวล้วน
<http://www.youtube.com/watch?v=XhKT4apzazi>)

เรื่องราวบทเพลงและคำแปลเพลงซานเกอ

廣東梅縣松口客家山歌 เพลงซานเกอของชาวฮากกาที่เมืองซงโจว อำเภอ
เหมยเสียน มณฑลกว่างตง

เมืองต้นตำหรับที่มีชื่อเสียงโด่งดังมากทางด้านกรรือเพลงซานเกอของอำเภอ
เหมยเสียนคือเมืองโจว (松口) มีประวัติศาสตร์ที่สืบทอดมาอย่างยาวนาน มีความ
ผูกพันกับความเป็นอยู่ของผู้คนพลเมืองชาวฮากกาอย่างกว้างขวาง นับเป็นตัวแทน
สัญลักษณ์แห่งเพลงพื้นเมืองซานเกอที่มีชื่อเสียงที่สุดของเมืองจีน ซึ่งสืบทอดมา
รุ่นต่อรุ่นตั้งแต่บรรพกาล ถึงกับมีเรื่องราวที่พิศดารกล่าวถึงสาวงามที่มีเสียงเสนาะ
เพราะพริ้งนามหลิวซานเม่ย (劉三妹) ซึ่งมีความสามารถร้องเพลงซานเกอได้ทัดเทียม
กับเซียนซานเกออย่างหลิวซานเจี๋ย (劉三姐) ของมณฑลกว่างซี (廣西) ที่เดียว

เพลงซานเกอสงเข้าได้ชื่อว่าอุดมไปด้วยเนื้อหาสิทธิ์ที่สมบูรณ์แบบภาษา
ไม่ซับซ้อนง่ายต่อการเข้าใจ ท่วงทำนองเพลงพริ้วไหวงดงาม น้ำเสียงหลากหลายได้
อรรถรส เป็นที่ชื่นชอบของมวลชนฮากกาทั้งภายในภายนอกประเทศ เป็นศิลปะการ
ร้องที่ต้องอนุรักษ์ไว้เป็นพิเศษ ซึ่งท่านประธานเหมาเจ๋อตุง (毛澤東主席) ถึงกับ
กล่าวว่า “ผมชอบฟังเพลงซานเกอมาก” ท่านจอมพลเยี๋เย่เจี๋ยนิง (叶劍英元帥)
ก็กล่าวเช่นกันว่า “ไม่เพียงต้องสืบสานต่อไป หากยังต้องพยายามสร้างปรากฏการณ์
โฉมหน้าใหม่เพิ่มขึ้นๆด้วย”

เมืองซงโจว (松口) ตั้งอยู่ทางด้านทิศอีสานของอำเภอเหมยเสียน มณฑล
กว่างตง (廣東) อยู่ทางตอนใต้ของแม่น้ำเหมยเจียง (梅江) เป็นเมืองที่อยู่ท่ามกลาง
ภูเขาและแม่น้ำ การคมนาคมสะดวกทั้งทางบกและทางน้ำ ทั้งยังมีเส้นทางรถไฟอีกด้วย
นับเป็นทำเลชัยภูมิดีเยี่ยม เป็นเมืองที่มีพลเมืองฮากกาอยู่อย่างหนาแน่น ได้ชื่อว่า
เป็นเมืองอารยธรรม เมืองแห่งชาวจีนโพ้นทะเล และเมืองแห่งซานเกออันเลื่องลือ

เนื้อเพลงพร้อมคำแปล

นำมาจาก <http://www.youtube.com/watch?v=362k3H1IHia>

廣東松口客家山歌聯唱-เพลงฮากกาซานเกอของเมืองซงโจ้ว มณฑลกว่างตง
ลำดับการเขียนเนื้อหาเพลง อักษรจีน - คำอ่านภาษาฮากกา - คำแปลภาษาไทย

(หญิง) 松江河水起金波 松口自古山歌多

โฉ่งก่องห่อสู้ยคีก็มโป โฉ่งเขี้ยวซื่อซู่ซานกอตอ

สายน้ำซงเจียงไหลเป็นละลอกคลื่นเป็นประกายดังทองนพคุณ ซงเข่าเป็นเมืองที่ถูกม
ไปด้วยเพลงซานเกอตั้งแต่อดีตกาล

山歌多了隨水走 傳遍天下都是歌

ซานกอตอเหลี่ยวสู้ยสู้ยแจ้ว ฉ่อนเพียนเทียนฮ่าตุเฮ้กอ

เพลงซานเกอมีมากมายไปตามลำน้ำ เป็นเพลงที่มีอยู่ทั่วทั้งใต้หล้า

(ชาย) 隔遠聽到山歌聲 秀才聽到心活生

ก๊ิบเยียนทั้งตัวซานกอซาง ลีวฉ่อยทั้งตัวซิมฮ้อกซาง

แม้ห่างไกลออกไปก็ได้ยินเสียงเพลงไม่ขาดสาย บรรดาบัณฑิตทั้งหลายเมื่อได้ยิน
ต่างใจคึกคัก

今日來尋山歌妹 船載書來比輪贏

กิมยิดหล่อยฉิมซานกอม้อย สอนไต้ซุหล่อยปี่สูหย่ง

วันนี้มาขอพบสาวซานเกอสักหน่อย มากับเรือพร้อมตำราเพื่อร้องแข่งให้รู้แพ้รู้ชนะ

(หญิง) 哎! 姐妹們 對面的秀才要和我們對歌

อ้อ! จีม้อยหมุ่น ตั้ยเมี้ยนเก้ลีวฉ่อยจั้งอ้อยถ่งงาแตวตั้ยกอ

เฮ้! พี่น้องทั้งหลาย พวกบัณฑิตเหล่าไฉนต้องการร้องเพลงแข่งกับพวกเรา

大家唱起來 好....

ไทกาซ้องคือหล่อย หัว....

พวกเรามาร้องพร้อมๆกัน ได้เลย....

山歌一唱雲就開 借問秀才哪裏來

ซานกอยิดซ้องหยุ่นซิวคอย เจี้ยมุ่นสิ่วฉ่อยนำลีหล่อย

พอเพลงซานเกอเริ่มร้องหมู่เมฆพลันสลาย รบกวณถามพวกบัณฑิตว่ามาจากไหน

自古山歌松口出 哪有山歌船載來

ซื่อซู่ซานกอโฉ่งเซ้วซุด นำยิวซานกอส่อนได้หล่อย

ตั้งแต่บรรพกาลเพลงซานเกอมาจากซงเซ่า ไหนเลยจะมาจากรือได้อย่างไร

(ชาย) 閑話不用講很多 我今同你對山歌

ห่านฟ้าปู้ดยุงก้องอันตอ ไหง่กินถ่งหังต้อยซานกอ

เรื่องไร้สาระไม่ต้องพูดให้มากความ วันนี้พวกฉันจะมาแข่งร้องเพลงกัน

若是妹子對不出 你就嫁我做老婆

เย่าเฮ้ม้อยจือต้อยอิมซุด หังซิวก่าไหง่จ้อเหล่าฝ่อ

หากว่าน้องสาวร้องไม่ออกหรือร้องแพ้ ก็มาแต่งงานเป็นเมียฉันเสีย

(หญิง) 狐狸不知臊味多 蟾蜍也想娶老婆

อู่หลี่อิมตีซาวมีตอ ฉ่าฉู่ย้าสิ้องซีเหล่าฝ่อ

หมาจิ้งจอกไรยางอาย เป็นคางคกยังอยากมีเมีย

遇到松口山歌妹 包你輪到尾拖拖

ก้อเต้าโฉ่งเซ้วซานกอม้อย ปาวหังซู่เต้ามีถ่อถ่อ

มาเจอสาวซานเกอจากซงเซ่าคราวนี้ ร้องเมื่อไหร่รับรองต้องแพ้ทางจุกตุต

(ชาย) 哎喲 好大的口氣喲 等我給點辣姜給他嘗嘗

อ้ายโย หัวไ้เกเซ้วฮี้โย เต้นไหง่ปุนเตี้ยมล้าตกือองปุนก็สิ้องสิ้อง

โอ้โฮ ! พุดจาซะใหญ่โตเชียว เดี่ยวต้องเจอความเผ็ดร้อนก่อนถึงจะรู้รส
松口啞妹莫遲強 秀才滿腹是文章
โฉ่งเขวาม้อย่ม่อฉื่อฉื่ออง ลี้วฉ่อยมานฟูเฮ้หฺุ่นจง
สาวฯขงเข่าอย่าได้ยามใจ พวกฉั้นบัณฑิตความรู้เต็มตัว
天上事情知一半 人間百事全知詳
เทียนส้องสื้อฉิ่นตียิดปาน หงั้นเกียนปักสื้อเฉียนตีสื้ออง
เรื่องราวบนฟ้ามีความรู้ครึ่งหนึ่ง แต่เรื่องราวบนโลกรู้ทุกอย่างเต็มร้อย

(หญิง) 秀才莫來逞聰明 問你天上幾多星
ลี้วฉ่อยม่อหล่อยฉิ่นซุงหมิ่น มุ่นหงั้นเทียนส้องก็ต่อแซน
บัณฑิตอย่ามาอวดฉลาด ถามหน้อยดาวบนฟ้ามีกี่ดวง
問你河裏幾多水 請你快快講分明
มุ่นหงั้นห่อหลี้ก็ต่อสื้อย เซียงหงั้นไควไควก้องพุนหมิ่น
น้ำในแม่น้ำมีเท่าไร รึบๆ ตอบมาให้แจ่มแจ้ง

(ชาย) 問我天上幾多星 天上星星數不清
มุ่นหงั้นเทียนส้องก็ต่อแซน เทียนส้องแซนแซนซ้อฉ้อฉิม
ถามฉิ่นว่าดาวบนฟ้ามีกี่ดวง ก็ดาวบนฟ้ามีจำนวนนับไม่ถ้วนนะซี
問我河裏幾多水 河水深深浸死人
มุ่นหงั้นห่อหลี้ก็ต่อสื้อย ห่อสื้อฉิมฉิมฉิมซีหงั้น
แล้วถามว่าน้ำในแม่น้ำมีแคไหน น้ำในแม่น้ำมีมากและลึกพอที่จะทำให้คนจมน้ำตาย
ได้นะเออ

(หญิง) 啊 ! 你們答到哪裏去了
อา ! เจียแตวหงั้นต้บต้าวน่าหลี้ซีเลี้ยว
โอ้ ! พวกเธอจะตอบเฉไฉไปถึงไหนนี่

秀才表\plain\hich\u-26782 面是聰明 可惜山歌不够精

สู้ฉ่อยเปี่ยนเมี่ยนเฮ้ซงหมิ่น ค่อซิซานกออ้อมแก้วจิน

พวกบัณฑิตหน้าฉากดูเหมือนฉลาด แต่เสียดายร้องเพลงซานเกอไม่เอาอ่าว

再出一題你來荅 問你頭顱幾多斤

จ่ายชูดยิดถึหึ่งหล่อยต๊บ มุ้นหึ่งแถวหน่าก็ตอกิน

ขอถามคำถามให้ตอบอีกที ถามว่ากะโหลกบนหัวเธอหนักกี่ซั่ง

(ชาย) 朱秀才 怎樣對呀 快翻歌書 快翻歌書

จูสู้ฉ่อยว้องเปี่ยนตุ้ยอา ไคว่ฟานกอลู ไคว่ฟานกอลู

อ่าวเฮ้ย ! บัณฑิตจูงจะโต่ว่างังดี แะแล้ว รีบๆเปิดตำราเพลงด่วน ด่วนเลย

問我頭顱幾多斤 幾多斤來幾多斤 唉 !

มุ้นโหวงแถวหน่าก็ตอกิน ก็ตอกินหล่อยก็ตอกิน ฮาย !

ถามฉั่นว่ากะโหลกหนักกี่ซั่ง แล้วมันหนักกี่ซั่งกันละนี่ หนักกี่ซั่ง เฮ้อ !

(หญิง) 噤哩咕嚕荅不出 怎麼敢逞山歌精

ก็ลีกูลุต๊บอ้อมชูด ว้องเปี่ยนก้าฮิ่นซานกอจิน

อ่าวจ้อกแจ๊กจ้อแจตอบไม่ออก แล้วทำไมถึงหาญกล้ามาท้าแข่ง

(ชาย) 哎喲 ! 松口妹是厲害喲

อ้ายโย้ ! โฉงเข้วม้อยเฮ้ลือฮ้อยโย้

โอ้ย ! โอ้ย ! สาวโฉงเข้วช่างร้ายกาจจริงๆ

松口山歌真有名 松口妹子真難纏

โฉงเข้วซานกอจินยิวเหมียง โฉงเข้วม้อยจ้อจินหน่านฉ่าน

เพลงซานเกอเมืองโฉงเข้วมีชื่อเสียงมาก สาวเมืองนี้ก็ยากต่อกร

今日我們對不出 明年再來比輸贏

กินยิดจาแตวตุ้ยอ้อมชูด หมิ่นเหนียนจ่ายหล่อยปู้ชูหยั่ง

วันนี้พวกฉั่นร้องสู้ไม่ได้ ไว้โอกาสหน้าฟ้าใหม่ค่อยมาสู้กันให้รู้แพ้รู้ชนะ

(ชาย-หญิง) 雲開日出天放晴 松江兩岸飄歌聲

หยุ่นคอยยึดชุดเทียนป้ออ้งเซียง โฉงข้าวล้ออ้งอ้อนเพียวกอซัง

เมื่อหมู่เมฆเคลื่อนคล้อยตะวันก็ทอแสง สองฝั่งแม่น้ำโฉงเจียงอบอวลไปด้วยเสียงเพลง

自古山歌松口出 松口山歌最生名

ชื่อคู่ชานกอโฉงข้าวชุด โฉงข้าวชานกอจู้ยชางเหมียง

เพลงชานเกอกำเนิดมาจากเมืองชงเข้าตั้งแต่บรรพกาล เป็นถิ่นชานเกอที่มีชื่อเสียงที่สุด

สรุปแล้ว แนวร้องชานเกอของชนชาวฮากกามีหลากหลาย ร้องเพื่อบอกเล่าถึง การงานอาชีพที่ทำประจำวัน ร้องชมวิวัตวิทัศน์สวยงามของภูเขาแมกไม้ลำธารสายน้ำ ความงามของบ้านเมืองถิ่นฐาน ความสวยงามราเริงของหญิงสาวชายหนุ่ม หรือกระทั่ง ร้องเป็นการเกี่ยวพาราสีจนบางคู่ถึงกับได้แต่งงานเป็นสามีภรรยากันก็มีเป็นประจำ ดังภาพยนตร์เรื่องเพลงรักชาวเรือเป็นต้น นับว่าชานเกอมีคุณประโยชน์เอนกประการ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนฮากกา

ที่มาและแหล่งอ้างอิง

1.<http://www.baik.com/wiki/%E5%B1%B1%E6%AD%8C>

2.<http://baik.baidu.com/view/10090583.htm>

3.<http://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%B1%B1%E6%AD%8C>

ทีมวิจัยจากสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร หัวหน้าโครงการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิงหนาท น้อมเนียน นักวิจัย
3. นางสาวกุมารี ลาภอาภรณ์ นักวิจัย

รายชื่อสมาชิกเว็บไซต์ฮากกาทีเฟลตอทคอมที่เข้าร่วมโครงการวิจัยฯ

อาจารย์เกษณี ไทยจรรยา	คุณวิวัฒน์ วิจารณ์วรรณ
คุณกนกวรรณ พิศาลเดช	คุณสมชัย ชัยวีรสกุล
คุณแก้วชาย ธรรมมาชัย	คุณอิชยา สกกุลจรัสสุทธิ
คุณคณากร ศรีมิ่งมงคลกุล	คุณสิทธิพร หยกรัตน์ศักดิ์
คุณธนาสิติ รุจิประภากร	คุณวิชาญ ศิริกาญจนโรจน์
คุณเมธี ธีรรัตนสถิต	คุณอาคม จิตตานุกงษ์
คุณชัยธัช ลีฬหะบัณฑิต	คุณศุภฤทธิ์ ขาวสิทธิวงษ์
คุณจินตนา แสงชูโรจน์	คุณสมบูรณ์ จงสถาพรพงศ์
คุณสุนีย์ ธนะศักดิ์ศรี	นพ.อนุชิต นิตติธรรมยง
คุณสุภาส ลาภเกรียงไกร	คุณทรงธรรม ศิริเสาวภาคย์
อาจารย์ปวิณรัตน์ แซ่ตั้ง	คุณสมจิตร ธนะศักดิ์ศรี
คุณบำรุง ลาภรังสิวัฒน์	คุณธัญญรัตน์ เจียมกลิน

ผู้มีอุปการะคุณ

คุณนภดล ขวาลกร	นายกสมาคมหมอยาจีน และผู้อำนวยการ ศูนย์ฮากกาศึกษากรุงเทพ
คุณบดินทร์ภัทร์ อธิบดีตระกูล	นายกสมาคมฮากการาชบุรี
คุณกุล ศรีมิ่งมงคลกุล	นายกสมาคมฮากกาปากช่อง
นางสุธารัตน์ อารียานินท์	นายกสมาคมฮากกานครสวรรค์
นายสมชัย เปี่ยมวิไลกุล	นายกสมาคมฮากกาบุรีรัมย์
นายสุรศักดิ์ อนุพนธ์วรกิจ	นายกสมาคมฮากกานครราชสีมา
อาจารย์ไต้ หยาง	ที่ปรึกษาโครงการ และร่วมโครงการ
คุณคณากร ศรีมิ่งมงคลกุล	เว็บไซต์ www.hakapeople.

คุณอนันต์ อารียาภินันท์	นายกิตติมศักดิ์ถาวรสมาคมฮากกา นครสวรรค์และประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิปากน้ำโพประชาชนุเคราะห์
คุณสมหวัง หล่อรุ่งเรืองกุล	นายกิตติมศักดิ์ถาวร สมาคมฮากกานครราชสีมา
คุณยุพา หล่อรุ่งเรืองกุล	ประธานกิตติมศักดิ์ชมรมสตรีฮากกา นครราชสีมา
คุณธนภฤต ศรีสันติสุข	นายกิตติมศักดิ์ถาวร สมาคมฮากกานครราชสีมา
คุณสุพจน์ วัฒนาวงศ์เสถียร	ที่ปรึกษาสมาคมฮากกาบุรีรัมย์
คุณบำรุง ลาภรังสีวัฒน์	อุปนายกสมาคมฮากกาปากช่อง
คุณจำลอง และคุณปณิตา กิตติภรณ์กุล	กรรมการสมาคมฮากการาชบุรี

องค์กร ภาคิ ร่วมงาน และให้การสนับสนุน

- เว็บไซต์เตอร์ของ www.hakkapeople.com
- ศูนย์ฮากกาศึกษา กรุงเทพ
- สมาคมฮากการาชบุรี
- สมาคมฮากกาบุรีรัมย์
- สมาคมฮากกานครสวรรค์
- สมาคมฮากกานครราชสีมา
- สมาคมฮากกาปากช่อง
- สมาคมเหมยเขียน